

Μιμήσου του Πρόδρομο († Αρχιμ. Σεραφείμ Δημόπουλος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 29 Αυγούστου, 2019

Ποιος μπορεί να μιμηθεί και ομοιάσει με τον Ιωάννη τον Πρόδρομο, τον Βαπτιστή τού Κυρίου μας; Αυτόν που από μικρό παιδάκι εγκατέλειψε το πατρικό σπίτι του και ήλθε στην έρημο του Ιορδάνη, για να ζήσει την υπερφυσική ζωή, την ισάγγελη ζωή τού ερημίτη;

Τριάντα χρόνια έζησε ο Ιωάννης στην έρημο. Άρτο δεν έφαγε. Ακρίδες και άγριο μέλι ήταν η τροφή του. Όταν έλιωσαν τα παιδικά του ρούχα έγδαρε μια ψόφια καμήλα και ντύθηκε το δέρμα της. Άνθρωπος δεν τον είδε τριάντα ολόκληρα χρόνια. Άνθρωπο δεν είδε. Μόνος συνομιλούσε και ζούσε μαζί με τον μόνο Θεό.

Τη νύχτα τον διαπενούσε το ψύχος και την ημέρα τον κατέκαιε ο καυτερός ήλιος των περιοχών εκείνων. Ακούρευτος, ανυπόδητος, μαυριδερός, αποσαρκωμένος, έμοιαζε με άγριο θηρίο. Κατά τη σωματική διάπλαση ήταν υψηλός, υψηλότετος με ακτινοβόλο βλέμμα και βροντερή απότομη φωνή.

Τρεις είναι οι παντελώς παρθένοι και αμόλυντοι: η Μητέρα του Θεού, η Αειπάρθετος Θεοτόκος Μαρία, ο Ιωάννης ο Ευαγγελιστής και ο σημειούμενος Ιωάννης ο

Βαπτιστής.

Θα ανέμενε κανείς ότι αυτή η προφητική μορφή, αυτό το προφητικό ανάστημα θα είχε καλό και ένδοξο τέλος, ανάλογο της αγίας του ζωής. Όμως το αντίθετο συνέβη.

Ο Ιωάννης ως προφήτης δεν γνωρίζει τι είναι φόβος. Ελέγχει την ηθική εκτροπή τού βασιλέως με αντίτιμο τη ζωή του. Η αγία του κεφαλή, αυτή η αγία, η υπεραγία κεφαλή, που ημέρα και νύχτα στοχάζεται τον Θεό, αποκόπτεται, δίδεται σ' ένα ασελγές κορίτσι και αυτό την παραδίδει στην Ηρωδιάδα τη μητέρα της, για να την πετάξει στην κοπριά. Αυτό είναι το τέλος, ο επονείδιστος θάνατος του μεγάλου Προφήτη και Βαπτιστή Ιωάννη.

Εμείς από αυτό το προφητικό μέγεθος ας διδαχθούμε την εγκράτεια, τη λιτή και στερημένη ζωή χάριν του Κυρίου και ιδιαίτερα την αγνότητα και καθαρότητα του βίου. Ας μισήσουμε τις ηδονές. Ας αγαπήσουμε, ας επιποθήσουμε την αμόλυντη ζωή.

Τι είναι εκείνο που κάνει όμορφη και αξιοθαύμαστη τη ζωή; **Η αγνότητα!** Τι μηδενίζει και εξευτελίζει και υποβιβάζει τη ζωή; Η ακολασία! Δες το πρόσωπο του αγνού νέου. Λάμπει ως ο ήλιος. Έχει αξιοπρεπές παρουσιαστικό, βασιλική όψη. Προκαλεί σεβασμό και εκτίμηση. Δες τη ζωή του ακόλαστου νέου. Ένας σωρός αποκρουστικά ερείπια. Ένας ζωντανός θάνατος.

Ω νέε μου, ω άνθρωπε του φιλήδονου και παραγμένου αυτού αιώνα. Αγάπησε την αρετή, μίσησε την κακία, βδελύξου την ακολασία. Διαφύλαξε τον θησαυρό της αγνότητας και σφράγισέ τον με χίλιες σφραγίδες, όπως τα αρχαία χρόνια σφράγιζαν σε μεγάλα κιβώτια τούς θησαυρούς και τους έκρυβαν σε ασφαλή μέρη για να μην τους βρουν οι ληστές. Και εσύ διαφύλαξε τον θησαυρό της αγνότητάς σου, ο οποίος θα σου δώσει τόκους και κέρδη για μια ολόκληρη ζωή. Μιμήσου στην αγνότητα τον προφήτη και μεγαλομάρτυρα και βαπτιστή Ιωάννη.

(Από το βιβλίο: † Αρχιμ. Σεραφείμ Δημόπουλου, ΛΟΓΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ Α'. Έκδοση Φιλ. Σωματείου «Ιωάννης ο Χρυσόστομος», Λάρισα 2015)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)